

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 14 czerwca 2023 r.

Poz. 3277

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.130.2023.AB WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 14 czerwca 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

§ 11 ust. 1 załącznika do uchwały nr XXXIV/236/2023 Rady Gminy Puńsk z dnia 19 maja 2023 r. w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy Puńsk, w części: „*psów lub kotów*” oraz „*lub posiadających właścicieli zamieszkujących na terenie gminy*” oraz § 8 ust. 2 pkt 1 załącznika do uchwały w części: „*w sezonie jesienno-zimowym*”.

UZASADNIENIE

W dniu 19 maja 2023 r. Rada Gminy Puńsk podjęła uchwałę Nr XXXIV/236/2023, która wpłynęła do organu nadzoru w dniu 19 maja 2023 i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Przeprowadzona analiza wykazała, iż podjęta została z istotnym naruszeniem prawa, w związku z czym w dniu 7 czerwca 2023 r. wszczęte zostało postępowanie nadzorcze. Zgodnie bowiem z art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, uchwała organu gminy sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia jej doręczenia organowi nadzoru.

Analiza formalnoprawna wykazała przekroczenie przez Radę delegacji ustawowej zawartej w art. 11a ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 roku o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 572), poprzez rozszerzenie programu opieki na zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt o usypianie ślepych miotów zwierząt posiadających właściciela.

Zgodnie z § 11 ust. 1 Programu: *Gmina pokrywa 100% kosztów usypienia ślepych miotów psów lub kotów bezdomnych lub posiadających właścicieli zamieszkujących na terenie gminy*. Wskazany wyżej zapis w części: „*psów lub kotów*” oraz „*lub posiadających właścicieli zamieszkujących na terenie gminy*” przekracza delegację ustawową zawartą w przepisach ustawy o ochronie zwierząt. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 czerwca 2020 r., II OSK 3967/19 "program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt odnosi się do zwierząt wolnożyjących i umieszczonych w schronisku. Powyższe oznacza, że wskazane w art. 11a ust. 2 pkt 6 zadanie, polegające na usypianiu ślepych miotów, dotyczy zwierząt bezdomnych i z treści przepisów ustawy o ochronie zwierząt nie można wyinterpretować rozszerzenia obowiązku gminy w zakresie finansowania takich zabiegów także o zwierzęta mające właściciela lub opiekuna".

Należy podkreślić, iż istotą i celem programu uchwalanego na podstawie art. 11a ustawy o ochronie zwierząt jest opieka nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganie bezdomności zwierząt. Definicję zwierząt bezdomnych zawiera art. 4 ust. 16 tej ustawy, w myśl którego ilekroć w ustawie jest mowa o "zwierzętach

bezdolnych" - rozumie się przez to zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały. Żaden przepis prawa nie upoważnia zatem organu stanowiącego gminy do podjęcia działań w zakresie zasad finansowania kosztów usypiania ślepych miotów zwierząt posiadających właścicieli lub opiekunów (zob. też wyrok WSA w Bydgoszczy z 9 listopada 2021 r., II SA/Bd 861/21).

Konieczne jest także zaznaczenie, iż Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt dotyczy wszystkich zwierząt i nie może być ograniczony jedynie do psów i kotów. Gdyby zamiarem ustawodawcy było ograniczenie gatunków zwierząt, dałby temu wyraz poprzez odpowiednią redakcję przepisu. Prawidłowa wykładnia celowościowa przepisu art. 11a ustawy przemawia za uznaniem, że Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt dotyczy wszystkich zwierząt, jako że jego realizacja zmierza do zapobiegania bezdomności zwierząt, co jest jednym z głównych celów programu. Brak jest tym samym podstaw do ograniczania realizacji części programu wyłącznie do określonej grupy zwierząt.

Ponadto w § 8 ust. 2 Programu Rada Gminy postanowiła, że: *sprawowanie opieki nad kotami wolno żyjącymi realizowane jest przy współpracy organizacjami pozarządowymi, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, poprzez:*

- 1) zakup i wydawanie karmy w sezonie jesienno-zimowym,
- 2) finansowania kastracji i sterylizacji wolno żyjących kotów.

Zgodnie z art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt Program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie. Zawarty w § 8 ust. 2 pkt 1 Programu zapis „w sezonie jesienno-zimowym” należy uznać za przekroczenie delegacji ustawowej, bowiem przepis ten nie upoważnia rady gminy do wskazania okresu, w którym obowiązek dokarmiania bezdomnych kotów będzie realizowany. „Obowiązek ten powinien być wykonywany całorocznie. Zapewnienie opieki nad kotami wolno żyjącymi w sposób adekwatny do lokalnych potrzeb nie oznacza możliwości pominięcia zapewnienia pożywienia w części roku kalendarzowego” (wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 19 stycznia 2021 r., II SA/Bd 1046/20).

Mając na uwadze powyższe naruszenie przepisów prawa istnieje konieczność stwierdzenia nieważności § 11 ust. 1 załącznika do uchwały w części: „psów lub kotów” oraz „lub posiadających właścicieli zamieszkujących na terenie gminy” oraz § 8 ust. 2 pkt 1 załącznika do uchwały w części: „w sezonie jesienno-zimowym”. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Agnieszka Krystoń